

Εκ βάθρων ανασχηματισμός, όχι πρόωρες εκλογές

Του Δημήτρη Μάρδα
Αν. καθηγητή Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του ΑΠΘ
www.mardas.gr

Όσο πλησιάζουμε στη σημαδιακή ημέρα της 25^{ης} Μαρτίου του 2011, τόσο τα σενάρια για πρόωρες εκλογές θα φουντώνουν, παρά τις εκάστοτε διαψεύσεις. Έχουμε συνηθίσει στις τελευταίες από το 1974 και μετά!

Οι αιτίες για πρόωρες εκλογές επικεντρώνονται ουσιαστικά σε μια: Στη μη προσδοκώμενη εξέλιξη της επικείμενης Συνόδου Κορυφής, καθώς η Γερμανία δε φαίνεται πρόθυμη να δεχθεί το νέο 'Μηχανισμό Στήριξης' σε όλο του το εύρος. Σε αυτό το γεγονός θα προστεθεί και η αδυναμία εκπλήρωσης όρων του Μνημονίου, που σχετίζονται κατά κύριο λόγο είτε με τον στόχο αναφορικά με τα έσοδα προϋπολογισμού είτε με τη αδυναμία περιστολής της σπατάλης. Τόσο ο πρώτος στόχος όσο κυρίως ο δεύτερος υποδηλώνουν τη χαμηλή αποτελεσματικότητα ορισμένων υπουργών και υφυπουργών.

Το κόστος όμως, απλά και μόνο, της σκέψης για πρόωρες εκλογές, το νιώσαμε πολύ πρόσφατα στην οικονομία. Αυτό εκδηλώθηκε με την ανοδική πορεία των επιτοκίων δανεισμού της χώρας, μετά τον πρώτο γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών το Νοέμβριο του 2010.

Έτσι τότε, τα spreads των δεκαετών ομολόγων με αφορμή την πιθανότητα πρόωρων εκλογών εκτινάχθηκαν από το ψυχολογικό όριο των 700 μονάδων βάσης (προ της ανακοίνωσης των ενδεχόμενων εκλογών), προσεγγίζοντας τις 890 μονάδες (κατά την επόμενη ημέρα της ανακοίνωσης).

Στη Σύνοδο Κορυφής της 25^{ης} Μαρτίου θα υιοθετηθούν, με μια απόφαση, δυο Μηχανισμοί, αυτός της 'Ανταγωνιστικότητας' και ο δεύτερος της 'Στήριξης'. Προαπαιτούμενο (για τη Γερμανία) της υιοθέτησης του δεύτερου είναι η αποδοχή του πρώτου. Δεν είναι απόλυτο όμως ότι ο δεύτερος θα κινηθεί στις προσδοκίες που έχουν καλλιεργηθεί πρόσφατα, αναφερόμενες στο τρίπτυχο: μείωση επιτοκίων δανεισμού, επαναγορά του χρέους και τέλος επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του χρέους.

Ενόψει αυτού του κινδύνου οι συζητήσεις για πρόωρες εκλογές θα είναι πάντοτε επίκαιρες. Ως προς τις **προσδοκίες** που προκαλούν διεθνώς οι σχετικές συζητήσεις, οι τελευταίες ενισχύοντας την εκκολαπτόμενη από την κερδοσκοπία εκτόξευση των spreads, μας κοστίζουν ακριβά.

Την 14^η Νοεμβρίου αρχικά, αμέσως μετά τις δημοτικές εκλογές και πρόσφατα κατ' επανάληψη, μετά την τελευταία Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου, ο πρωθυπουργός **ορθά** μίλησε για κυβέρνηση τετραετίας, αποκλείοντας το ενδεχόμενο των εκλογών. Αυτό όμως δεν αποτελεί, σύμφωνα με τα πολιτικά ήθη της χώρας, εγγύηση για μη προεκλογομανία.

Διαπιστώνεται λοιπόν, ότι ιδιαίτερα εύκολα 'απασφαλίζεται η χειροβομβίδα των εκλογών' από εκπροσώπους όλων των πολιτικών χώρων. Αν δεν αλλάξει η κουλτούρα που διακρίνει την πολιτική ζωή του τόπου και δεν πάψουν οι πολιτικές σκοπιμότητες να υπερισχύουν των οικονομικών, τότε τα αδιέξοδα μας θα γίνουν ο μόνιμος εφιάλτης.

Αρχή όλων είναι το **ανθρώπινο κεφάλαιο** που στελεχώνει τη κυβέρνηση και οι δεξιότητές του. Διέξοδο στην παρατηρούμενη κρίση δίνεται από την εκ βάθρων αλλαγή των μελών της κυβέρνησης, που θα οδηγήσει στην αντικατάσταση των αναποτελεσματικών υπουργών και υφυπουργών από **προσωπικότητες**.

Ως ολοκληρωμένη προσωπικότητα νοείται κάθε άτομο που έχει βαθιά γνώση του αντικειμένου του χώρου που θα κληθεί να αναλάβει, έχοντας παράλληλα ηγετικές-διοικητικές ικανότητες, τριβή με τη ζωή και όχι μόνο επαφές με το συνδικαλιστικό κίνημα ή τους μηχανισμούς λειτουργίας των κομμάτων.

Χρειαζόμαστε λοιπόν νέους εν πολλοίς (και ηλικιακά), ταλαντούχους ανθρώπους και όχι νέες κυβερνήσεις που θα προκύψουν από πρόωρες εκλογές κινούμενες πάλι με τους ίδιους, χωρίς υψηλές δεξιότητες, πολιτικούς. Εδώ εντοπίζεται η λύση του προβλήματος και όχι στην εκλογολαγνία, που θα προκαλέσει μια νέα ζημία στην εύθραυστη οικονομία μας.

Υπενθυμίζεται ότι ο πλανήτης κυβερνάται από 45άριδες, 50άριδες!